

කාන්තා ස්වේච්ඡා ආයතන: දකුණු ආසියාවේ අත්දැකීම් කිහිපයක්

දිළිඳු කාන්තාවන් සඳහා ඉතිරි කිරීම් ණය පහසුකම් හා ආදායම් ඉපයීමේ ආදිය සලසාදීම තුළින් දිළිඳු බව තුරන් කිරීම සඳහා නව ප්‍රවේශයන් රාශියක් දකුණු ආසියාවේ බිහිවී තිබේ. එමගින් මෙම දිළිඳු කාන්තාවන්ට, ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කර ගැනීමට, සමාජ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට, ආදායම් වැඩි කිරීමේ කටයුතු වල නිරත වීමට, ඉතිරි කිරීම් වර්ධනයට හා ඉතිරි කිරීම උපයෝගී කර ගෙන ඔවුන්ගේ සමාජ හා ආර්ථික තත්ත්වයන් තවදුරටත් දියුණු කර ගැනීමට හැකිවී තිබේ. මෙමගින් ඔවුන්ගේ පවුල්වල තත්ත්වය හා මෙම ක්‍රියා දාමයෙහි පැවැත්ම පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී පළමුවෙන් මෙම අත්හදා බැලීම් ඇරඹුනේ කෙසේද, කවුරුත් විසින් ආරම්භ කරන ලද්දේද සහ එය කෙසේ කරන ලද්දේද යන කරුණු විමසා බැලීම වටී.

ආචාර්ය

පොන්නා විශ්නරාජා විසිනි.

මෙම වැඩ සටහන් පළමුවෙන් ආරම්භ කරන ලද ඉන්දියාවේ අහමද්බාද්හි ස්වයං රැකියා කාන්තා සංවිධානය (සේවා) හා මදුරාසියේ වැඩ කරන කාන්තා කවය වැනි රාජ්‍ය නොවන කාන්තා සංවිධානයන් විසින් කාන්තාවන් සංවිධානය කිරීමේ කටයුතු මගින් “සේවා බැංකුව, වැඩ කරන කාන්තා කවය, ණය දෙන සමිතිය වැනි විකල්ප බැංකු පිහිටුවන ලදී. බංගලා දේශයේ ග්‍රාමීය බැංකුව දිළිඳු ඉඩම් අහිමි පුද්ගලයන්ගේ ග්‍රාමීය මට්ටමේ ණය දෙන සංවිධානය ලෙස බිහිවී අනතුරුව රජයේ ආධාරයද, බහුතර දිළිඳු කාන්තාවන්ගේ සහභාගිත්වයද ඇතිව විකල්ප සංවර්ධන බැංකුවක් බවට පත්වී ඇත. ඉන්දියාවේ පමණක් කාන්තා සංවිධානයන් විසින් එබඳු විශාල පරිමාණ විකල්ප බැංකු තුනක් හා ප්‍රමාණයෙන් විවිධ වූ කුඩා පරිමාණ ණය දෙන සමිති 40 ක් පිහිටුවා ඇත. එමෙන්ම පකිස්තානයේ, කරවිවි විශ්ව විද්‍යාලයේ සමාජ ශූභ සාධන පීඨයෙහි සිසුන් විසින් දිළිඳු කාන්තාවන් සඳහා ස්වදේශීය පාසැලක් බිහිකර ඇත.

මෙබඳු අනෙකු බැලීම් වලට සහභාගි වූ දෙවන කොටසට අයත් වන්නේ රාජ්‍ය මැදිහත් වීමයි. නේපාලයේ ග්‍රාමීය කාන්තාවන් සඳහා නිෂ්පාදන ණය පහසුකම් සැපයීමේ වැඩ සටහන මෙයට හොඳ උදාහරණයකි. ඉන්දියාවේ තවත් එබඳු උත්සාහයක් වන දිළිඳු කාන්තා අරමුදලෙහි කටයුතු මුළුමනින්ම තවමත් ක්‍රියාත්මක වී නැත.

සමාජයේ පහළ මට්ටමේ ජීවත්වන අඩු වරප්‍රසාද ලබන දිළිඳු ජනතාව සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයකට හසු වන්නේ බොහෝ කලාතුරකිනි. ආකාර දෙකකින් පිඩාවට පත්වී සිටින දිළිඳු කාන්තාවන් එවැනි සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයකට හසුවී ඇත්තේ එයටත් අල්ප වශයෙනි. බොහෝ විට මෙයට හේතුවී ඇත්තේ දිළිඳු කාන්තාවන් හවුල් කරගෙන සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයක් ගොඩනැගිය නොහැකිය යන සලකන සංවර්ධන වේදීන් තුළ ඇති මනාත්මක නිසාය.

මෙම මතය අසත්‍යයක් බවට පත්කෙරෙන, දිළිඳු කාන්තා ව්‍යාපාර රාශියක් අපේ අසල්වැසි රටවල ම සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී. අන්ත දිළිඳු භාවයේ ගැලී සිටි කාන්තාවන් පෙරට දා මෙම ක්‍රියා වලින් අපේ රටටද ඉතා අගනා අත්දැකීම් වෙයි. එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අරමුදලේ අනුග්‍රහයෙන් ආචාර්ය පොන්නා විශ්නරාජා විසින් රචිත, “කාන්තා වන්, දිළිඳු භාවය සහ සම්පත්” යන පොතෙන් මෙම ලිපිය සකස් කරගන්නා ලදී. එම ග්‍රන්ථය නවදිල්ලියේ “සේජ්” ප්‍රකාශන සමාගමේ ප්‍රකාශනයකි.

තුන්වැනි වර්ගයේ අත්හදා බැලීම් ආරම්භ කරන ලද්දේ මෙබඳු කටයුතු සම්බන්ධයෙන් සංවේදීවූ නිලධාරීන් පිරිසක් විසින්, දිළිඳු කාන්තාවන් හා පුරුෂයන් බැංකුව වෙත කැඳවන ලැබූ, ඉහත සඳහන් ආකෘති දෙකට සමාන සංවිධාන ක්‍රම උපයෝගී කරගෙන නව පහසුකම් සහිත බැංකු කවුළුවක් විවෘත කිරීමෙනි. නේපාලයේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන බැංකුව ආරම්භ කළ සුළු ගොවි සංවර්ධන වැඩ සටහන මෙයට නිදසුන් සපයයි. නේපාල ග්‍රාමීය කාන්තා නිෂ්පාදන ණය ක්‍රමය ආරම්භ වූයේ මෙම අත්දැකීම් පදනම් කරගෙන ය.

ඉහත සඳහන් කෙරුණ ප්‍රවේශයන්ගේ හා අත්දැකීම් වල රටට හෝ ප්‍රදේශයට සීමාවූ විශේෂතා ඇත්තේ වී නුමුදු ඒ සියල්ලටම පොදුවූ ලක්ෂණ දකිය හැකිය. පළමුවෙන් දිළිඳු කාන්තාවන් තමන්ගේ සංවිධාන බිහිකර ගනිති. ඒවා සකලාර්ථයෙන්ම සහභාගිත්ව වැඩ සටහන් වේ. (ඒවා තනිකර “ඉලක්ක” හෝ සැපයීමේ ප්‍රවේශයන්ට හෝ තාක්ෂණික සැපයීමකට එකතුකළ සහභාගිත්වයක් නොවේ. එමෙන්ම දිළිඳු කාන්තාවන් සඳහා වන ක්‍රියාවලියක් නොව ඔවුන්ගේම ක්‍රියාවලියකි) එමගින් ඔවුහු සම්ප්‍රදායික ණය දෙන ආයතන ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඇතිවන ගැටළු මුළු මණින්ම හෝ ප්‍රමාණවත් පරිදි මඟහරවා ගෙන ඇත්තාහ.

මෙම ක්‍රියාවලියන්ගේ ආරම්භය, ව්‍යාප්තවීම හා ඒවා පවත්වා ගත හැකි සංවර්ධනයන් කරා යොමු වන්නේ කෙසේද යන කරුණු පිළිබඳව සලකා බැලීම ප්‍රයෝජන වත් වේ.